

আমাকে যুবক বলতে আমি ঘৃণাৰ্থৈ কৰিব

-সেজান মাহমুদ

(অনন্য, মৌলি ও স্মিতা আজাদকে)

আমাকে যুবক বলতে আমি ঘৃণাৰোধ কৰি

চেয়ে দেখো আৱন্যক বাঙালাৰ ঘৰে
আৱড়যৌবন আমাৰ যেন এক লিঙ্গহীন সাপ
ক্ৰমশ পাকিয়ে আপোসেৱ কুণ্ডলী
তুকে যাচ্ছ হাইবাৱনেশানে;
ঘৃণা এক তীৰ শব্দ তৰু তা-ই আজ আমাৰ তিলক।

আমাকে যুবক বলতে আমি ঘৃণাৰোধ কৰি

যুদ্ধেৰ মহান কাৱণ বিমূৰ্ত আস্ফালন আজ
আদিম উদ্ভাবনীৰ মোড়কে সাজানো আমাৰ বাবড়ি চুল
ছাগলে দাঢ়ি আৱ তাৱণ্য-যৌবন,
ঠিক যেন প্ৰেমিকাৰ সঙ্গে সপ্ৰেম সংগম রেখে
সমেহনে নিভানো যৌবনেৰ আগুন।
ঘৃণা এক তীৰ শব্দ তৰু তা-ই আজ আমাৰ তিলক।

আমাকে যুবক বলতে আমি ঘৃণাৰোধ কৰি

ক্রীড়নক আমাৰ হাতে আত্ৰঘাতী আগ্ৰেয়ান্ত্ৰ শুধু
দোহেৰ পেশীবলে মানবিক ঠিকানায় রাখি না
রাজনীতিকেৰ জাহাজী কম্পাস
পৱিবৰ্তে নিজমুখে তুলে নিই আপোসেৱ থুতু
পণ্য কৱেছি বোধ আৱ বোধি সবমন আত্মীকৱণে
ঘৃণা এক তীৰ শব্দ তৰু তা-ই আজ আমাৰ তিলক।

আমাকে যুবক বলতে আমি ঘৃণাৰোধ কৰি

আমি পাৱি না ছুতে মঙ্গলগ্ৰহেৰ গোলাপি আকাশ
কিম্বা দ্যুতিময় কবিতাৰ পংক্তি, তন্ময়-কৱা তৈৱৰী সুৱ
ভেজায় না আমাৰ দুচোখ
প্ৰেমিকাৰ চিৰুকে হাত রেখে কম্পমান আমাৰ যৌবন
ডাকে না মহান মৃত্যুৰ অঙ্গীকাৱে
আমি পৱে থাকি জুবুথুৰু, হাটটিমা টিম টিম
ঘৃণা এক ঘণ্য শব্দ তৰু তা-ই আজ আমাৰ তিলক।

আমাকে যুবক বলতে আমি ঘৃণাৰোধ কৰি

আমাৰ হাতে আজও বৰ্ষিয়ান পিতাৰ রক্ত
আমাৰ হাতে রক্ত এক নিস্পাপ কিশোৱেৱ
আমাৰ হাতে লাঞ্ছিত হন শহীদ জননী
ৱৰ্ণাক্ত কৰি আৱ কবিতাৰ সৌন্দৰ্য, আণ

ঘৃণা এক ঘৃণ্য শব্দ তবু তা-ই আজ আমার তিলক।

আমাকে যুবক বলতে আমি ঘৃণাবোধ করি
আমাকে তোমাতে ভাবতে আমি ঘৃণাবোধ করি
অথচ ঘৃণার জঠরে আকর্ষ ডুবে-থাকা আমাকে
হাত বাড়িয়ে তুলে নিতে যৌবনের তুঙ্গে
তুমি আর আমি ছাড়া আর কেউ নেই!